

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreu Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Episcopia românească a Maramurășului

— „Pe unde greșești, te și pedepsești” —

În cele din urmă, iată, avem bucuria sufletească, de a vedea reînviată vechea episcopie românească a Maramurășului, — cu rădăcini adânci în vremuri, până la originile mănăstirii din Peri dela sfârșitul veacului XIV și suprimată în veacul XVIII de urgia catolico-ungurească.

Pe cât de mare este satisfacția a toată suflarea curat românească din acest prilej, tot pe atâta de mare amărăciune a stărnit reînvierea episcopiei, în cei din tabăra sufletească contrară, în al căror beneficiu fusese ea suprimată odinioară.

În special foaia dela Blaj spumegă neconținut, ca o nouă Irodiadă, tulburată în păcătoasele ei îndeletniciri, crezând că, ridicarea unui nou «Garizim» la Baia-mare va putea să împedecă redeșteptarea și revenirea, la matca sufletească, a Maramurășului înstrăinat de silnica politică religioasă a statului ungar de pe vremuri.

De aceea nu sânt cuvinte destul de grele — de critică neputincioasă la adresa Bisericii noastre, care numai reîntră în drepturi străvechi, ca și de refractarism la adresa stăpânirii, înțelegătoare a profundelor dureri și nedreptăți ce am suferit și vrea să nile remedieze pe bună dreptate — cuvinte pe care să nu le arunce în obraz fanaticii dela Blaj, pe tema reînvierii acestei episcopii.

Ba una, ba alta: că episcopia din chestiune este reînființată «pentru» (?) unieții din Maramurăș; că statul n'a ținut formele legii, pentru a se fi decretat episcopia Maramurășului prin parlament și lege spiciată, și nu prin înalt decret regal numai, și astfel, că provoacă el însuși, războiul confesional!

Dar, dacă așa merge vorba, întrebăm pe marii apărători blăjeni ai prestigiului politic și ai legalității de stat: Pentru ce reînvierea unei vechi episcopii ortodoxe, fie și numai prin decret regal în regulă, este mai puțin legală și mai puțin constituțională decât înființarea unei episcopii noi, catolice într-o țară ortodoxă, pe baza unui concordat încheiat în umbra tratatelor diplomatice secrete?

Dacă e adevărat, că «pe unde greșești, pe acolo te și pedepsești», atunci este prea evident, că i s'a redat o veche instituție pentru a cărei zădărniciere apodictică se creiase, nu cu mai mult temei național românesc, episcopia unietă de Baia-mare.

Că episcopia restaurată ar fi «pentru» «unieți»? De ce nu și pentru ei, cari vor voi să revină la ortodoxie? Doar există o lege a cultelor, pe lângă Constituția țării, garantând libertatea conștiinței și a trecerilor confesionale. Și-o mai fi existând, printre

unieți, și o pornire de revenire asupra procesului de înstrăinare sufletească, cunoscut și de ei în toate roadele sale funeste! Și de ce să fie «tabu» tocmai revenirea de bună voie la ortodoxie, dacă n'a fost «tabu», ca sufletele ortodoxe românești din Maramurășul veacului XVIII să fie ademenite și chiar siluite a trece în staolul catolico-maghiar?!

Avem români ortodocși, în Maramurăș, prea puțini pentru o episcopie? Li vom avea, prin redeșteptarea conștiinței lor religioase și românești străvechi; și-atunci bine s'a făcut că a fost reînviată episcopia noastră și a lor. Iar dacă voi, — siluitorii de eri, aceia în favorul cărora siluise administrația unguerească obștea crești-

nească ortodoxă — veți fi avut dreptate, episcopia noastră se va cufunda din nou în umbră.

Dar, și până când viața însăși să resolve litigiul «confesional» (numai?) din Maramurăș, vom înfățișa, pentru a avea și termeni de comparație, două cazuri de «politică» de stat ungar: unul al sârbilor ortodocși din Croația-Slavonia, și altul al românilor ortodocși din Banat, peste capul cărora dăduse pacostea unației, ca și peste Maramurășul ortodox.

Episcopia unietă din Križevac (Kreuz), cu origini în propaganda catolicizantă dela începutul veacului XVIII, dar dispărută mai apoi și restabilită d'abia în 1840, — avea (la 1859) d'abia 21 parohii matere și 153 filiale, și d'abia 16.626 suflete, dintre care 9556 erau în Slavonia și în voevodatul sârbesc. Din 21 parohii, 16 erau «patronate» adecă susținute de regele, al fondului religios catolic și al direcțiunii (administrației) financiare. Și totuși unația n'a progresat, până în 1859, decât până la 3: protopopiate,

cu 24 parohii matere și cel mult 22.000 suflete. Și totuși, regele și statul ungar au susținut și dotat episcopia din Križevac, pentru interese de stat.

Banatului românesc încă i-a hărăzit soarta rea aceeași «fericire», desbinătoare de suflete, în folosul politice de stat, prin creierea episcopiei uniete dela Lugoj. După scuturări de pungi cu galbeni împărătești, în veacul XVIII, în fața sârmanilor preoți români bănățeni de sub ierarhia sârbească, misionarii trimiși din partea Blajului, în acord cu episcopii romano-catolici, câștigară puțin teren, spre sfârșitul veacului XVIII, pentruca la 1853 să se poată înființa, în Lugoj, episcopie unietă. Statistica dela baza ei — întocmită de episcopia unietă din Oradea, căreia-i aparținea ca «protopopiat banatic» — arată, că în Banat (la 1851) erau numai 14 comune uniete matere, cu 92 filiale, în total 106 localități, dintre cari 91 erau comune ortodoxe române cu biserici proprii. Și mai avea: 9680 suflete, dar nu toate din Banat, ci și din județele apropiate: Arad, Cenad și Ciongrad. Și totuși, sediul episcopiei uniete — căreia i se dădură și comune din județul Hunedoara și-a cărei înființare egală și cu o rațiune de politică religioasă de stat ungar — și tocmai din acest motiv! — fu fixat în centrul geografic al Banatului, la Lugoj. Evident deci: pentru ce motive și în contra cui fusese fixată și episcopia aceasta, — cu tendință politică de stat, ca și cea din Križevac.

Tot așa s'a făcut și în Maramurăș, unde, prin străduințele politice de maghiarizare — dată peste rutenii cari aveau sub a lor jurisdicție și mulți români unieți și pe care a servit-o mai apoi și episcopia unietă din Oradea și cea de Gherla, cărora li reveniseră, dela episcopia ruteană, în veacul trecut, o seamă de comune uniete — s'a ajuns la o desființare, aproape totală, a credinței ortodoxe, pe o lungă vreme, în Maramurăș.

(Să mai amintim aci și o pildă din România, mai recentă: Arhiepiscopia romano-catolică a Bucureștilor nu are decât vre-o 20 de parohii cu credincioși mai puțini decât un protopopiat ortodox, și totuși a fost recunoscută de statul român, deși nu era în interesul său, iar «Unirea» n'a protestat nici cu un cuvânt. N'a protestat pentrucă era vorba de străini și de un act care nu era în favorul românismului.)

Unietismul românesc, firește, nu se știește de loc de acest păcat congenital al său, de dublă urățenie morală: de a se fi zămislit din interes politic străin și de a fi slujit, prin desbinarea religioasă dintre români, interese străine. Din contră, acest unietism se pune d'a curmezișul și vremurilor nouă, care cer imperios — în interes național superior, pe care el n'a fost în stare să-l slujească (Vezi și articolul nostru «Reabilitarea Maramurășului românesc — Episcopia ortodoxă maramu-

COMUNICATUL

Sfântului Sinod în privința literaturii imorale

«Sănătatea morală a tineretului celui mai ales al neamului este greu primejduită de valul tot mai mare al unui scris nesănătos a cărui singură preocupare este să zugrăvească în culori cuceritoare cele mai urâte patimi.

Biserica ortodoxă, maica păzitoare a neamului în toate vremurile, privește cu îngrijorare la această înmulțire a scrișului care corupe, manifestare a unor suflete bolnave care și-au pierdut orce sentiment de rușine și de demnitate morală, orce scrupul de conștiință și orce tresărire de responsabilitate pentru efectele dezastruoase ale activității lor. Ea nu poate privi nepăsătoare cum se destramă sub influența acestei literaturi sufletul tineretului și prin el însăși viața neamului.

Refugiul la argumentul, că prin acest fel de literatură se servește frumosul și arta pură, e nesincer. Viciul și perversitatea nu sânt frumoase, iar tulburările și stările sufletești ce le trezesc și le creiază în cetitori, sânt tot ce poate fi mai depărtat de starea de liniște și seninătate — cu adevărat desinteresată — în care se poate contempla frumosul.

Categoria frumosului, chiar dacă nu este una cu categoria moralului, nu-i poate fi nici opusă. Căci frumosul și binele, iradiază, împreună cu adevărul, din acelaș soare al luminii și izvor al vieții, din plenitudinea Dumnezeirii.

Frumosul nu poate fi contra vieții, distrugător al rânduelilor eterne care o mențin, ci sau o înalță și o îmbogățește în senzuri, sau nu e frumos. Dacă totuși unii țin să numească frumos ceea ce distruge și aduce haosul, orce om cu judecată sănătoasă se va declara împotriva aceluși așa zis frumos și în favorul vieții.

Constatăm însă, mângâiați în suflet, că din diferite puncte ale societății românești s'au produs, în timpul din urmă, manifestări puternice de dezaprobare a acestui fel de scris. Biserica e alături de toți ceice luptă pentru stărpirea literaturii îndemnătoare la vicii, și pune la suflet tuturor fiilor ei, întregului neam românesc, să respingă produsele necuviincioase ale acelor care nu știu sau nu vreau să folosească darul ce li l-a dat Dumnezeu spre ceva bun, spre contemplarea și lauda măririi Lui arătată în minunăția și frumusețea fără seamăn a creațiunii Sale.

Biserica — prin Sfântul Sinod — a desaprobat totdeauna scrierile necuviincioase și a dat adeseori îndemnuri fiilor ei de a se feri de ele. Deaceia, în continuarea acestei atitudini, Biserica îi face pe toți fiii ei băgători de seamă la multele ispite și păcate în care vor cădea ușor prin cetirea astor fel de cărți, primejdindu-și fericirea cea veșnică a sufletului.

Când dă acest îndemn și învățătură, Biserica nu face decât să reînviască și să aplice la o împrejurare a timpului de azi porunca a patra bisericască: «Nu cetiți cărți eretice!» Căci mai mult decât eretice sânt unele din scrierile în care se laudă pe față păcatul și se iau în răst toate cele sfinte, până și Dumnezeu.

Dăm această povață din grija ce o purtăm pentru mântuirea sufletelor și pentru soarta pământească și veșnică a iubitelui neam românesc. Iară pe scriitorii de talent îi rugăm să scrie despre lucruri, care — în formele artistice ale talentului lor — să fie educative pentru tineret, căci fără a avea în vedere și partea educativă — scrierile lor au un efect de distrugere.»

rășană», în «Biserica și Școala» dela Arad, Nr. 31—32) în părțile nordice ale țării, și pentru libertatea conștiinței a cetățenilor români — o restaurare a Bisericii ortodoxe maramurășene, jăcmănită de suflete, și creșterea cadrelor organice și deschiderea posibilităților de a-și reprinde pe cine vor vor să se întoarcă de bună voie la sinul ei, dintre fiii ce i-au fost răpiți și puși, sub păstorie străină.

Exclusiv acesta este scopul reînființării episcopiei maramurășene, care, săracă — cum este și va fi — nu va putea cădea în păcatul celor ce au călcat-o în picioare, violentând și cumpărând suflete.

Și dacă statul român are înțelegerea politică și națională, de a reda sufletului românesc ortodox din Maramurăș posibilitatea unei reculegeri, aceasta nu însemnează de fel «răsboi confesional», ci act de dreptate politică către cetățenii săi din acest ținut bătut de Dumnezeu cu liftele catolice-evrești.

Las' să aibă și bieții maramurășeni, măcar în cele sufletești, o libertate și-o mângâiere.

Așa fiind, episcopia noastră din Maramurăș va fi casa sufletească — largă și caldă și primitoare — menită să ofere refugiu și mângâieri duhovnicești și românești pentru «tot sufletul creștinilor, cel necăjit și întristat căruia-i trebuie mila și ajutorul lui Dumnezeu», după o viață de robie, politică și sufletească, sub Ungaria vrăjmașă și sub catolicismul ruteano-ungar, care-l împinsese spre abisul pierzaniei vieții naționale.

Dr. Gh. Ciuhandu

Patriarhul României va întoarce vizita mitropolitului ortodox Dionisie al Varșoviei. Vizita I. P. S. Sale Patriarhului nostru se va face pe la mijlocul lunii Noemvrie 1937.

Burse pentru studenții săraci și merituși. Dl Mircea Cancicov, ministrul finanțelor, a deschis un credit extraordinar în sumă de lei 6.522.000 pentru plata bursei studenților săraci și merituși dela universitățile din țară, academiile comerciale, academiile de teologie, de muzică, de arte frumoase și școale politehnice.

Nr. 9533.

Comunicat

Binecuvintează, Doamne, pe Rege!

Sâmbătă, în 16 Octomvrie a. c., împlinește M. Sa Regele Carol II vârsta de 44 ani.

În floarea bărbăției, Preagrațiosul nostru Rege e din straja dimineții până în noapte în slujba neamului și a țării, pe toate tărâmurile vieții, cu un devotament fără păreche și cu o destoinicie, care stârnește admirație unanimă.

Greaua sarcină a slujbei Sale în aceste zile de mari frământări o poartă cu o desăvârșită încredere în Pronia cerească, care-L ajută să mobilizeze energiile neamului și ale țării, închinată păcii și propășirii generale.

Strânși uniți în jurul Tronului, implorăm ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu peste Acela care reprezintă autoritatea și unitatea neamului românesc.

La toate sfintele altare să se slujească Doxologia pentru sănătatea și îndelungata viață a M. Sale Regelui Carol al II-lea.

Sibiu, 5 Octomvrie 1937.

Consiliul arhiepiscopesc

Primăria municipiului Sibiu

Apel

M. Sa Regele Carol al II-lea va fi oaspele orașului nostru.

Pentru a arăta marea dragoste ce o purtăm Suveranului nostru și întregii Familii Domnitoare, toți cetățenii municipiului Sibiu, proprietari de casă sănt rugați ca începând cu ziua de Sâmbătă 9 Octomvrie a. c. să arboreze drapelul național. Proprietarii de case și locatarii din străzile: Piața Gării, Strada Regele Carol I, Strada Carol II, Piața Regele Ferdinand, Strada Regina Maria, Piața Unirii, Strada Șaguna, Strada Carmen Sylva și Principele Nicolae, pe lângă arborarea drapelului național vor pavoaza casele lor cu ghirlande și covoare.

Arborarea drapelului național și pavoazarea caselor se va face până în ziua de 15 I. c. inclusiv.

Cetățenii ai Sibiului: fiți la înălțarea chemării voastre!

Președintele comisiunii interimare:
Dr. Alexandru Bărbat

Mobilizarea uniției la luptă

Ene-mai-pomenit zgomotul ce-l face uniția în legătură cu reînființarea episcopiei ortodoxe de Maramurăș. Articole scrise de inși ieșiți din starea sufletească a sentimentului de răspundere, conciliabile de tot felul, intervenții la toate forurile din țară — până la M. Sa Regele se pare — și din străinătate, aducerea și purtarea cardinalilor dealungul țării și pe la autoritățile statului nostru. Îți vine să crezi că e prăpădul lumii, așa strigă și aleargă și plâng și se fandează în poziții tragico-belicoase. Par'că n'ar fi vorba doar de lucrul cel mai firesc posibil: de așezarea unui păstor pe seama turmei sufletești celei mai năcăjite, mai năpăstuite și mai depărtate de raza obladuirii românești și bisericești. De-ar fi intrat în țară încă un milion de evrei, de-ar fi cutropit rutenismul (greco-catolic) întreaga Bucovina, de ne-ar fi luat Rușii Basarabia, de s'ar mai fi înființat încă vreo 3 episcopii pentru ungerii catolici din Transilvania, și n'ar fi fost mai mare alarmă și durere pentru aceste suflete desăvârșit bolnave și perdute ale sărmanilor patări uniți. Doar n'au venit turcii în Maramurăș! A venit un nou factor de lumină și de putere pentru bietul românism ajuns la marginea puterilor sale, sleit de vitalitatea lui, supt și înghenunchiat de stăpânii lui străini fără ca episcopia uniată să-i fi putut da vre-un ajutor. O datorie de românism le-ar impune acestor sărmani apucați de patări să se bucure că de aci înainte printr'o nobilă emulație între cele două episcopii se va putea face ceva mai serios pentru salvarea descendenților lui Dragoș și Bogdan.

Și apoi n'ar trebui să uite că episcopia uniată încă nu s'a pomenit acolo deodată cu creația, ci e foarte nouă, că înainte nu cu mult era acolo ierarhie ortodoxă care n'a putut striga atunci când a intrat catolicismul pe teritoriul ei pentru că a fost pur și simplu desființată cu forță.

Ceeace n'a făcut și nu va face ortodoxia în vecii vecilor!

Dacă ne mai trebuia un simpotom al boalei grele în care au căzut conducătorii uniției române, l-am văzut în atmosfera de intoleranță, de încordată și veninoasă ostilitate cu care a întâmpinat pe această soră de creștinism și românism care este episcopia ortodoxă.

Și apoi de unde pretenția aceasta necuviincioasă a unei minorități ascultătoare întru totul de o autoritate externă statului nostru, de-a trage acest stat la răspundere pentru ceeace face pe seama intereselor religioase ale națiunii cu care se identifică? E cazul să i se taie puțin din vârful nasului, ca să și-l țină numai în marginile fixate de caracterul ei de sectă centrifugală și izolată de interesele acestui stat.

O nouă manifestare a acestei ostilități este pastorala pe care a dat-o recent P. S. episcop de Baia-Mare, Alexandru Rusu (avocatul rutenilor venetici împotriva vovezilor ctitori) către clerul și poporul său din Maramurăș chemându-i la luptă împotriva noiei episcopii. Bine, Prea Sfințite, asta-i frăție românească? Cu sentimente și cu gesturi de acestea ieși în calea fraților? Răsboi între frați ne trebuie acum?

Intrebări zadarnice la urechea unui om care nu le mai înțelege de mult. P. S. Rusu este de mult pe parapetul cel mai înalt de unde îndeamnă la luptă împotriva românismului. El e un dușman declarat al neamului nostru. Și ca el sunt mulți. Întărirea în catolicism înseamnă eo ipso întărire în dușmănie față de românism. Pericolul de moarte al uniției se demască în fiecare zi tot mai mult. Și poate că și în aceasta e un bine.

Momente istorice. În conformitate cu legea din 1919, pentru conservarea și restaurarea monumentelor istorice, orce biserică clădită înainte de anul 1834 se consideră monument istoric.

* FOIȘOARA *

Calea cea bună

„Eu sânt calea, adevărul și viața”, (Ioan 14, 16)

Bătrâna Europă este, fără îndoială, în preziua unei mari prefaceri. Secolul nostru se desvoltă pe un alt plan spiritual decât secolul al 19-lea, care a fost bântuit atât de cumplit de molima materialismului, încât omul a ajuns să creadă, că nu mai are suflet (Cf. Ernst zur Nieden, Sprechstunden mit dem Ich. Leipzig, 1937, pg. 11).

Imediat după marele răsboi se simți nevoia unei noi spiritualități.

Drumul de parcurs a fost enorm de greu, pentru că secolul nostru s'a găsit, la începutul vieții sale spirituale, cu o moștenire dezastruoasă. Secolul precedent lui, secolul individualismului și liberalismului, dar mai ales secolul tehnicii, al aburului și electricității, — orbit de aprecierea exagerată a lumii materiale — a compromis grav înțelegerea lumii spirituale, care pentru el era inexistentă.

Astăzi, însă, puterea sufletească nu mai este contestată. Metafizica materialismului, așa de la modă altă dată, este azi complet abandonată și nu formează decât un simplu capitol de istorie a culturii europene. Viața popoarelor se prețuiește din nou după însușirile sufletești și mai ales după nivelul spiritual la care poporul izbuște să se ridice.

O nouă spiritualitate își croește drum adânc în sufletul Europei. În locul încrederii în puterea capitalului material își face loc încrederea în puterea capitalului spiritual-moral. Prăpastia dintre spirit și materie s'a dovedit a fi simplă ficțiune în mîntea unor spirite rătăcite. Secolul nostru n'a mai continuat nihilismul spiritual al secolului trecut, ci a pornit o reacțiune îndârjită împotriva acelor, cari își făcuseră din materie un idol. Secolul nostru promite a fi secolul în care se va întronă cunoștința și raționala realizare a spiritualității; mai mult: **secolul nostru va fi secolul respiritualizării Europei, secolul primatului spiritualității.**

Dar veacul al 20-lea n'a adus numai biruința spiritualismului asupra materialismului, ci și un „cadru nou de reafirmare și progresiune a creștinismului” (I. Gh. Savin, Curs de Apologetică, București, 1936, vol. I. pg. 34). E secolul a cărui centrală preocupare trebuie să fie reabilitarea spiritualității creștine.

Din toate acestea deducem cu bucurie ivirea unor zări nouă, în care viața creștină are un teren mai prielnic și mai favorabil pentru desvoltarea ei. Despre Isus se vorbește și se scrie astăzi foarte mult. Faptul este dovada îmbucurătoare, că talazul religios, ieri secătuit până aproape la dispariție — este astăzi în creștere. Omenirea se dorește astăzi, cu nerăbdare, după Domnul Hristos, căci de când a existat Biserica creștină, Isus a fost Acela, dela care a plecat impulsul spre o mișcare eternă.

Este momentul suprem, când trebuie să captăm și să conducem pe calea cea bună valorile tumultuoase ale porniri religioase a omului. Și Domnul Hristos, care cunoaște toate nevoile și dorințele noastre, ne spune și astăzi, ca odinioară pe vremea sfinților Apostoli: «Eu sânt calea, adevărul și viața» (Ioan 14, 6). Domnul Hristos, ca mijlocitor între Dumnezeu și om, nu este numai călăuză spre scop, ci este însăși calea — și anume singura și adevărata cale, — care duce la Tatăl și la casa Sa. Numai acel om vine la Tatăl, care intră în legătură intimă cu Domnul Hristos și rămâne în această legătură. Mântuitorul este calea, pentru că El este adevărul și viața. Domnul Hristos nu este numai crainicul adevărului, ci însuși adevărul, nu numai aducătorul de viață, ci viața însăși. Ca fiu al lui Dumnezeu, El e adevărul incarnat și a adus în lume plenitudinea adevărului și vestește oamenilor, ca cel mai desăvârșit învățător al adevărului, — voia atotsfântă a lui Dumnezeu. El este viața însăși și deaceia și izvorul a toată viața oamenilor. Numai prin Hristos ajunge omul însă din viața pământească, în adevărată legătură cu Tatăl, numai prin El se poate uni pe veșnicie cu Tatăl (Cf. Dr. F. X. Pölze, Kurzgefasster Kommentar zur Evangelium des hl. Iohannes. Graz u. Wien, 1914, pg. 358 sq.).

Ca să ajungi la Tatăl, trebuie să străbați o cale: Calea lui Hristos și a Bisericii Sale. Nu trebuie să uităm, că Dumnezeu creștinului nu este un înfiuit abstract, o ficțiune metafizică, un Dumnezeu al ab-

stracțiunii reci, nu este un Dumnezeu al deismului și raționalismului, care își petrece timpul — ca un filosof stoic — în odihnă contemplativă și privește apatic la agitațiile lumii. Nu. Dumnezeu creștinismului este Acela, care își apleacă urechea de părinte la nevoile oamenilor și le stă în ajutor în toate momentele vieții lor (Cf. Weise, Iesus. Der biblische Weg zu ihm. Berlin, 1932, pg. 25). Cunoscându-ne situația, El ne trimite și azi solia sfântă: „Eu sânt calea, adevărul și viața”: E o chemare căreia trebuie să-i urmăm mai ales astăzi, dacă vrem să pornim pe calea cea bună.

Calea Domnului Hristos și a Bisericii Sale îți deschide, iubite creștine, perspective mari, care depășesc imanentul și trec în transcendență. Schimbarea feței lumii, adusă de Domnul Hristos, e mai mult decât epocală; ea umple vremea. Sublimitatea învățăturii și a drumului trasat de Isus se reliefează mai mult în comparație cu ceeace au dat omenirii alți oameni mari, dacă Mântuitorul poate suferi o comparație cu aceștia... Cu Hristos toate problemele vieții se clarifică până la evidență, și celce calcă pe urmele Lui, are siguranța izbânzii și a gloriei (Cf. și Karl Heim, Die neue Welt Gottes, Berlin 1930, pg. 73).

„Eu sânt calea” — imi zice Hristos mie și ție, iubite creștine. Dacă osteneala ta e mare, dacă situația ta e grea, dacă viitorul tău e întunecat, dacă oamenii îți sânt dușmani, — apropie-te de Domnul Hristos! Tot cel cine se apropie de El, va găsi calea cea bună, va cunoaște adevă-

I. P. Sf. Mitropolit Dionisie al Varșoviei și însoțitorii Săi, părăsind România, în 3 I. c., și îndreptându-se spre frontiera poloneză, prin punctul de frontieră Grigorie Ghica-Vodă, a expediat de aici următoarea telegramă:

I. P. S. PATRIARH MIRON
BUCUREȘTI

Părăsind frumoasa Românie spre a ne întoarce în patria noastră, Polonia, Vă rugăm să binevoiți a primi, împreună cu întregul Sinod al României, asigurarea celor mai alese simfăminte de dragoste în Domnul, de mulțămire și recunoștință, ce vom păstra pentru primirea cordială făcută nouă. Rugăm pe Dumnezeu să Vă dăruiască mulți ani, spre binele și întărirea ortodoxiei, iar Bisericii române, strălucirea meritată pentru vecie.

DIONISIE

Mitropolitul Varșoviei și al întregii Polonii

Congresul anual al Ligii antirevizioniste române pentru Transilvania se va ține în ziua de Duminecă 31 Octombrie 1937, la Târgu-Mureș, în cadrele unor mari festivități.

Comitetul regional a dorit să se țină congresul său în acest centru, pentru a avea puțința de a lua contact cu populația românească din județele secuizate și pentru a contribui și el la opera de reromanizare și de ridicare a elementului național din această parte a țării.

La adunare vor participa reprezentanții Comitetului regional al L. A. R. din Cluj, în frunte cu dl profesor univ. I. Lupaș, apoi delegații numeroase ale organizațiilor din fiecare județ din Ardeal și Banat. Vor fi de față și mulțimile românești din Secuime și din județele învecinate.

Din partea Comitetului central al L. A. R. vor participa deasemeni mai mulți delegați; congresul va fi onorat cu prezența dlui Stelian Popescu, președintele Ligii antirevizioniste române. Va fi o manifestare impunătoare de afirmare a românismului din Transilvania, cum a fost și cel din anul trecut, dela Arad.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Ctitoria brâncovenească dela Sâmbăta de Sus

Sub titlul «La Sâmbăta, la mănăstire», Pr. V. Popa-Blaj publică, în Pagina Bisericii a Universului din 3 Octombrie 1937, următoarele:

Cam la 30 km de Făgăraș, pe o șosea minunată, construită de mitropolia Sibului — care se desprinde din șoseaua internațională — poți ajunge la mănăstirea dela Sâmbăta de Sus, ctitorie brâncovenească.

E o mănăstioară mică, ceva mai mare ca un schit obișnuit, în ce privește proporția materială, — dar mare, extraordinar de mare, prin locul ce-l ocupă în sufletele noastre. Ne apropiem cu emoție de locul sfânt, ales de Brâncoveanu, în poiana dela piciorul muntelui, în deschizătura văii Sâmbetei, pentru a zidi aici locaș Domnului, în vremelnica lui stăpânire asupra acestor meleaguri. Nicăeri apele nu susură mai frumos, nicăeri mai multe izvoare, adevărată revărsare de daruri divine.

rul și va dobândi însăși viața eternă. Inchid ochii și văd, cum se conturează, în zarea albastră a viitorului, — imaginea creștinului din primele veacuri. Ajută-ne, Doamne, și nouă să apucăm pe calea cea bună.
I. C. Sârbu

Probleme-Recensii-Comentarii

Dr. S. Reli, profesor universitar: Călăuza monumentelor religioase istorice din eparhia Bucovinei, Cernăuți, 1937, VIII, 192 pag., 65 clișee, 100 Lei. — Fără îndoială că părintele prof. univ. S. Reli este între cei mai harnici cercetători ai trecutului nostru bisericesc. În deosebi în timpul din urmă dsa a dat la iveală o serie întreagă de studii. Nu vorbim de pildă de primul volum din «Istoria bisericii române», apărut tot anul acesta și care sintetizează cursul predat de dsa la Facultatea de teologie din Cernăuți, sau de studiile presărate prin reviste („Meșteșugul doftoricesc și călugăresc”, „din trecutul hainei preoțești la români” etc.), — ne oprim la cartea anunțată mai sus, de mult așteptată de cei cari vor să cunoască minunile de artă bisericească ale Bucovinei.

Tipărită în admirabile condiții tehnice, luminoasa carte a părintelui prof. S. Reli cuprinde descrierea istorică și artistică a vreo 40 de mănăstiri și biserici din Țara fagilor, datând între 1360—1937.

Este o icoană fidelă a felului cum s'a născut, dezvoltat și păstrat arta bisericească în colțul acesta de țară, cel mai plin de monumente istorice-bisericești.

Iată, în ordinea descrierii, câteva din cele mai frumoase mănăstiri și biserici bucovinene:

Pentru Cernăuți: Reședința mitropolită, catedrala, Sf. Parascheva, Sf. Nicolae, — cea mai veche din câte s'au păstrat în capitala Bucovinei, 1607 —, Sf. Treime din Clucica;

Pentru Siret: Biserica Troiții, pe care autorul o socotește (pg. 37) „cea mai veche biserică de zid, nu numai a Bucovinei, ci a Moldovei întregi, fiind zidită de Petru Mușat (1375—91) apoi Biserica „Mușatei” datând doar din 1660;

Pentru Rădăuți: Biserica lui Bogdan Vodă, Mausoleul Bogdan, Mușatinilor din secolul XIV, cu multe și frumoasele lui morminte.

Giuvaerul picturii bucovinene este mănăstirea Sucevița, ctitoria Movileștilor (1580—84). Frescurile și odoarele mănăstirii, descrise amănunțit (pg. 53—78) fac fala acestei minuni, despre care sa-

vanți ca Henry, I. D. Ștefănescu au scris lucrări întregi.

Ctitoria lui Ștefan, mănăstirea Putna (1466—9) cu mormintele vevodale și cu odoarele sale, obiecte, cărți, vesminte neîntrecute (O. Tafrați) sânt earăș pe larg descrise (86—104).

Vechea capitală a Moldovei, Suceava, cu întreg cortegiul său de monumente bisericești (Biserica Mirăuților (1375—91), a Adormirii, Sf. Gheorghe, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, a Invierii, sau Elena Doamna (1551) precum și cele armene și Todireni din Burdujeni și Pătrăuți pe Suceavă ne minunează cât suflet și credință a pus românul în piatră și frescă dela vevod până la țaran (pg. 106—133).

Ce să mai zicem de Dragomirna, Humor, Voroneț, Vatra Moldoviții etc.? Citiți măcar cartea părintelui profesor Reli dacă nu le puteți și vizita!

T. Bodogae.

Cercul preoțesc Viștea de jos, — în 3 Octombrie 1937, în parohia Viștea de sus și-a ținut prima conferință, sub noul președinte părintele Voineag.

S'a remarcat activitatea în trecut datorită priceperii actualul protopop P. Borzea, trecut la Făgăraș, și s'a făcut program pe viitor. După sfânta vecernie în sobor și maslu pentru bolnavi, preotul din Feldioara a vorbit despre: „Pericolul sectelor pentru biserică și neam”. Sf. Sa a arătat că jidovimea lucrează să desbina poporul românesc în diferite grupări, și sub haina religiei sânt cele mai multe. Le-a enumerat, încheind cu secta locală căzută de lângă fostul preot Trifa, și numiți bapțiști.

La ședința intimă s'a citit meditația dela II Tim. cap. 1, v. 8 de părintele Nicolae Țețu-Corbi. S'a arătat frumos: „Cum să urmăim pe Hristos”, — dând exemplu pe sfântul apostol Pavel și mucenicii căzuți în apărarea Sf. Cruci în Rusia și Spania.

Ca încheiere părintele președinte mulțumește în deosebi venerabilului preot Banciu, care a știut să ne primească în parohia sa, pregătind poporul de mai înainte.

Viitoarea conferință preoțească s'a fixat la Drăguș. — Pr. N. T.

Ne aflăm în incinta mănăstirii, restaurată de curând de I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului. E ora 12. Cele cinci clopote mari din clopotnița cea nouă, încep de odată să sune. Dangățul lor străbate până departe în adâncul văii, din munți răspund ecouri departate. De pe obrazii noștri curg lacrimi. Ne simțim transportați într'altă lume... Auzim tropote de cai și zăngănit de arme. Brâncoveanu descălecă din ob-lânc, înconjurat de boeri mulți și curteni. Fața lui evlavioasă e străbătută un moment de gânduri adânci. Apoi un semn și câteva vorbe adresate celui mai apropiat dintre ai săi. A doua zi sfântul locaș ia ființă, călugări pletosi vin la vecernie cu lumini aprinse în tăcerea nopții, glasuri cuvioase străbat liniștea pădurii, în dulci cântări de slavă.

Aceasta până într'o bună zi, — când bubuitul tunului habsburgic a făcut să amuțească orice suflare de viață a mănăstirii, pentru două sute de ani.

Până mai ieri, mănăstirea era o ruină, bălării și chiar copaci creșteau de pe zidurile ei. Era un fel de zid al plângerii pentru românii din jur. Dar într'o zi, iată că chip luminat de vlădică a poposit aici. Cu mână harnică a adunat piatră cu piatră, a săpat, a zidit, a împodobit și a înzestrat mănăstirea cu păduri. Chipurile întunecate ale sfinților din veacul al XVII-lea s'au înveselit.

Anul viitor, când va fi sfințirea, în prezența noului Brâncoveanu, se vor pune și bazele unei tipografii și a altor așezăminte de mare importanță. Și iarăși se vor

auzi glasuri și cântări și popor mult va veni să proslăvească pe mucenicul din Țarigrad. Astfel, după voia prorocului Agheu, va fi slava casei celui de a doua mai mare decât a celei dintâi.

Monah distins pe terenul scrisului

Părintele arhimandrit Hristofor Ktenas, proistamenul bisericii grecești din Brașov, este fără îndoială unul din puținele exemple de călugări cărturari greci care s'au abătut pe la noi.

Este a doua oară când ministerul educației naționale dă un ordin circular, care oprește politica în școală.

De vină, la răul produs de politicianismul școalelor secundare, este însuși societatea actuală, care contribuie în deosebită măsură la ivirea durerorărilor apariții în mijlocul tinerimii.

„Dar în afară de atmosfera socială vătămătoare, — constată cu acest prilej confratele unui cotidian naționalist — trebuie căutați factorii cari influențează această manifestare și mai aproape, în însăși sânul școlii.

Cei mai mulți dintre dascăli activează intens în politică, iau parte la toate luptele ce îi expun să-și piardă din autoritatea cu care trebuie să-și exercite rolul înalt de educatori morali ai tineretului.

Exemplul trebuie să vie de sus, dela acești educatori și deasemenea și din familie, unde adesea școlarii găsesc îndemnuri contrarii celor care ar trebui să le primească pentru o creștere sănătoasă morală.

De aceea sânt chemați la îndreptarea răului în primul rând dascălii și educatorii firești ai tineretului care trebuie să-și recapete conștiința menirii lor în viața celor ce-i vor urma.

Până atunci, circulara ministerului constituie doar semnalarea alarmantă a unui rău, la care trebuie să ia aminte cei ce se simt vinovați.”

Intr'o scrisoare circulară, adresată clerului său, P. S. Rusu, episcopul greco-catolic dela Baia-Mare, spune următoarele:

Atât din partea Noastră, cât și din partea corului episcopesc al Provinciei noastre bisericești s'au făcut toate demersurile posibile, s'au încercat toate căile, deschise de legile țării, pentru a se opri, ori pentru a se temporiza măcar, lovitura cunoscută a guvernului: (— adevărat reînființarea episcopiei ortodoxe române a Maramureșului).

Vasă zică, dacă „s'au făcut toate demersurile posibile, s'au încercat toate căile deschise de legile țării”, este aproape de adevăr și informația ziarului că: episcopii uniți, cari agită mulțimea, s'au ocupat de planul de a cere audiență Suveranului, ca să anuleze hotărârea guvernului de a reînființa episcopia ortodoxă română a Maramureșului, ear Suveranul, informat pentru ce vin, a refuzat să-i primească în audiență.

P. C. Sa a fost, pe rând, după războiul cel mare — paroh al bisericilor grecești din Constanța și Galați, iar acum în urmă, de 7 ani e în Brașov.

Pe când era la Galați, între altele mai amintim monografia ce a scris-o despre mănăstirea Dohiar dela Athos, care avusesse averi întinse la noi în țară, prin Ialomița, Prahova etc. „Η Ιερα μονή του Δοχειαρίου” (Sfânta mănăstire Dohiar), Athena, 1926.

Și acuma la bătrânețe, P. C. Sa nu-și dă odihnă oaselor. În 15 August a. c. a sărbătorit, împreună cu mica lui comunitate de vre-o 40 de credincioși, o îndoită sărbătoare a bisericii grecești din Brașov. Anume s'au împlinit la acea dată 150 de ani dela clădirea actualei biserici grecești din vecinătatea Bisericii negre și 387 de ani dela așezarea în Brașov a celui dintâi nucleu de comercianți greci (1550).

Și P. C. Sa lucrează de prezent la istoricul acestei comunități, scriind până în prezent gata de tipar peste 300 de pagini de istorie și documente. În același timp pregătește un album pentru biserică, cimirtul și arhiva comunității, pe unde Mavrocordatii și Brâncoveanu și-au risipit mi-lele lor.

Insemnăm aici râvna P. C. Sale ca unul dintre puținii monahi ce se ostenesec pe tărâmul scrisului.

T. Bodogae

Organizați Reuniuni de femei

Adunarea generală a preoșimii eparhiei Aradului ca „Asociație a Clerului“

Adunarea s'a ținut în 22 Septembrie 1927 la Arad.

Din raportul general despre activitatea despărțimentelor secției, ce corespund protopopiatelor, reținem câteva momente principale:

Activitatea pare sporită față de trecut, totuși există despărțiminte care n'au activat în cadrele asociației, ca cercuri religioase, ci cu titlu de misiuni religioase, ce au altă programă. De aceea, adunarea a hotărât: să activeze toate «cercurile», și și acolo unde ele au pausat ca atari; iar misiunile religioase să nu se mai încadreze în rapoartele către Asociație, pentru a preveni confuzia pe viitor și spre a intensifica și activitatea proprie a cercurilor religioase.

Fondul de ajutor al preoșimii (pentru cazuri de moarte), avea la 31 Martie 1937, Lei 752.070. S'a hotărât modificarea unor dispoziții din statut, spre care scop se va studia chestiunea, cu termen de 31 Martie 1938 pentru intrarea propunerilor.

Au fost aleși în comitetul secției: protopop St. Bogdan și preoții Il. V. Felea, C. Turicu, Tr. Golumba și Aurel Papp.

Adunarea generală s'a ocupat și de problema tipăririi unei foi de propagandă pentru popor, cu strictă satisfacere a neajunsurilor locale din eparhie. E vorba de revista «Calea Mântuirii», pe care o scoase (1935) Pr. Ilarion V. Felea, după îndemnuri și cu aprobări oficiale. Adunarea generală s'a declarat gata să facă tot posibilul pentru reușita foi ce are să-și continue apariția. În legătură cu aceasta s'a ajuns și la concluzia, atât a necesității teoretice, cât și a înfăptuirii practice cu privire la organizarea colportajului în popor.

Au fost omagiați de cler: I. P. S. Sa Patriarhul Miron, pentru vrednică Sa atitudine de apărare a neamului și bisericii; I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, pentru stăruințele încununate de rezultat în privința trecerii preoșimii la fondul de pensiune al statului.

Un nou „Modus-Vivendi“ între Vatican și Praga. De curând s'a publicat bula papală prin care se activează noul „Modus-Vivendi“ între Cehoslovacia și Vatican. Cehoslovacia, deși țară cu marea majoritate a populației romano-catolică, n'a voit după război să încheie cu Vaticanul un concordat, ci numai un Modus-Vivendi pentru cazuri referitoare la câteva chestiuni la a căror rezolvare avea neapărată lipsă de asentimentul Curiei papale. Incolo, toate raporturile statului față de cultul catolic și le-a normat Cehoslovacia singură, ca o chestiune internă.

Că în privința aceasta Vaticanul n'a putut face față de Cehoslovacia nici un progres, arată și noul „Modus-Vivendi“ care vine să înlocuiască pe cel din 1928 și care e stipulat numai în favorul Cehoslovaciei, el necuprinzând altceva decât scoaterea unor teritorii slovace de sub jurisdicția bisericească a episcopilor ungare dela Esztergom și Eger.

Numai România s'a imbulzit la concordat, cu o grabă greu de explicat, care nu-i face nici o onoare și nu e de natură să-i mărească prestigiul de stat demn și conștient de suveranitatea sa.

„La sfânta Patriarhie“

Atelier special de argintărie și toate obiectele bisericești

Dumitru D. Popescu & Fiu

Furnizorul Sf. Patriarhii, Mitropolii, Episcopii, și biserici din țară. Medaliat cu medalia de aur 1928-29-30-31. Aleea Patriarhii Nr. 1 (Bibescu Vodă, 16) București. Tramvaele 3, 15, 20 (18) 7-10

INFORMAȚIUNI

De urmat. Prefectul județului Sătmăș, dl Dr. Octavian Ardelean, a dispus ca toate crășmele aflate în zona de 200 metri de biserică, să fie mutate, sau desființate.

Intr'un ziar local au apărut de curând două articole despre cazul „Trița“ în cari nu știi ce să savurezi mai mult: completa ignoranță a „autorului“ în această chestiune, sau marele lui ifos de dascăl ce dă lecții Bisericii și Sfântului Sinod.

Ar fi de dorit ca cei cari țin să exercite importanta și plină de răspundere funcție de gazetar, să caute a se informa în prealabil în chestiunea despre care voesc să scrie, la locurile competente.

Se aduce la cunoștință că, începând cu data de 1 Ianuar 1938 se retrag din circulație monetele de 5 lei cu chipul Voevodului Mihai. Aceste monete își pierd valabilitatea începând cu această dată, și vor fi înlocuite cu alte piese de 5 lei. Schimburile se vor efectua la casierile administrațiilor financiare și la Banca Națională.

† Florentina Cheșianu n. Brătianu, preoteasă ortodoxă, soția preotului capelan Aurel Cheșianu în Bobohalma, protopopiatul Târnavă-mare, după lungi suferințe, împărțită cu sf. Taine ale muritorilor, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Miercuri, în 22 Septembrie, în al 28-lea an al vieții, și al 10-lea al căsătoriei sale. Inmormântarea rămășițelor pământești ale răposatei s'a săvârșit în cimitirul din Hodac-Pădure, în 25 Septembrie 1937. Odihnească cu dreptii!

Uniunea femeilor germane din Berlin luptă cu multă stăruință spre a înlătura obiceiul sărutării mânilor la cucoane. Femeile spun, că multe boale se răspândesc prin acest obicei, care trebuie părăsit cu desăvârșire.

Cărciumarul care e dovedit că vinde băuturi sau tutun unui tinăr mai mic de 16 ani, este pedepsit cu închisoare dela 1 până la 6 luni — în Cehoslovacia.

Păgânii! Catedrala ortodoxă «Uspensky» dela Moscova, în care au fost încoronăți serii întregi de împărați și țari ai Rusiei, renumită prin arhitectura și pictura ei străveche, a fost supusă dărâmării de către păgânii bolșevici...

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 10 Octombrie 1937, va predica părintele Mihail Neagu.

Inscrierile în listele electorale se fac, conform legii, în fiecare zi la judecătoria mixtă, camera 20. Formalitățile de înscriere sânt: completarea unui imprimat care se primește gratuit la municipiu sau la chioșcuri de tutun. După completare fișele se predau la judecătoria.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Viața Ilustrată, sub direcția P. S. episcop Nicolae al Clujului, a apărut, pentru Octombrie 1937, cu următorul sumar: Dinu Pajură: Protecția muncii naționale. Grigorie T. Marcu: Impărăteasa Românilor. Grigore Popa: Stilul Germanic. Pr. Ion Goron: Tradiția. Pr. Fl. Mureșanu: † Thomas G. Massaryk. I. V. Spiridon: Cântec (poezie). Emil Zegreanu: Belșug (poezie). I. Gr. Oprișan: Prietenul nostru cel bun. Dr. Gh. Preda: Confidențele. Coriolan Bărbaș: Rabindranath Tagore pe patul morții. Il. V. Felea: Dumnezeu și sufletul în poezia contemporană. G. Stănescu: Galileo Galilei.

. Cronică internă: Congresul „Astrei“. Biserica dela Lăpușna. Mitropolitul Dionisie al Varșoviei la București. Legheea Șorecanilor. Un referendum asupra problemei iudevești. Louis Marin. *.* Cronică externă: Intâmplări senzaționale în Franța. Controlul naval în Mediterană. Războiul din Spania. Vizita dlui Mussolini în Germania. Biruința ortodoxiei în Iugoslavia. Disparația fiului lui Stalin. Războiul chino-japonez. *.* Colțul gospodinei: Cum se spală sticlele? Cum se curăță mobila cu lucru? La ce e bună zeama de pătlăgele? Viața veselă — Numeroase ilustrații.

AVIZ

„HRISTOS ÎN ȘCOALĂ“ vol. I, ediția a doua

„Hristos în școală“ I, manualul catehetului ortodox pentru școala primară, care s'a epuizat la abia câteva luni după prima apariție din 1934, a ieșit acum într'o ediție nouă. Lucrarea este revizuită și complectată de autorul ei — părintele diacon D. CĂLUGĂR — și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu. Cartea are 536+VIII pg., este legată în pânză și costă 220 Lei.

CONSILIUL ARHIEPISCOPESC

Nr. 9099—1937 Bis. (63) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de diacon la biserica catedrală din Sibiu se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare a lui în Telegraful Român.

Retribuțiunile bugetare, înscrise în bugetul Onor. minister al cultelor pe exercițiul 1937—38 pentru acest post, sânt de Lei 3180 lunar, plus indemnizația de chirie cuvenită.

Dela candidați se cere să aibă calificare preotească cu îndreptățire la parohii de clasa întâia din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu.

Vor fi preferați cei cu aptitudini muzicale deosebite.

Cererile de concurs se vor înainta pe adresa: Consiliului arhiepiscopesc ortodox-român din Sibiu.

Sibiu, 6 Octombrie 1937.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 396—1937

(60) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a Bulzeștii de sus, din protopopiatul Zarand, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obișnuită în parohie.
3. Casă parohială.

Cererile de concurs, cu toate documentele necesare și cu binecuvântarea arhierescă de a putea candida, se vor înainta în termen oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului, în Brad, iar concurenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea prealabilă a protopopului, pentru a face cunoștință cu parohienii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Zarandului.

Brad, la 22 Septembrie 1937.

Ioan Andreiu
protopop

(59) 2—3

Concurs

Consiliul parohial al bisericii Sfântului Nicolae din Brașov-Schei, prin aceasta publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare, pentru pictarea bisericii celei mari în fresco și repararea picturii vechi din cele două paraclise.

Domnii pictori amatori sânt invitați a studia interiorul bisericii și a ne prezenta devize și oferte închise și sigilate la adresa: Consiliul parohial al bisericii Sf. Nicolae, Brașov, Piața Unirii 1.

Brașov, în 20 Septembrie 1937.

Președinte: Dr. N. Stinghe
Secretar: Vasile Iordache

Nr. 283—1937 prot.]

(61) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. a III-a Șelimbăr, din protopopiatul Sibiului, pe lângă veteranul preot Nicolae Vlad, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Retribuțiile împreunate cu acest post:

Până la pensionarea părintele Nicolae Vlad 1/3 (a treia) parte din salariul, sesiunea de 19 jug., lemne și stola din parohie, cedate de susnumitul preot.

Cererile de concurs, cu documentele necesare, și încuviințarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen legal oficiului protopopesc ortodox român din Sibiu, iar candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare în parohie spre a cânta, predica și spre a face cunoștință cu poporul.

Consiliul parohial în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Sibiu, 27 Septembrie 1937.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 403—1937

(62) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Luța, din protopopiatul Făgărașului, în conformitate cu ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 7065—1937 și în înțelegere cu consiliul parohial, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Eclejite de 3 jugăre 700 st.
3. Dela fiecare gazdă o măsură de ovăs.
4. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, împreună cu încuviințarea specială de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a se face cunoscuți parohienilor.

Făgăraș, 27 Septembrie 1937.

Pavel Borzea
protopop

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei pentru voci mixte

ediție nouă primentă și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200.—

2. Cântările liturgiei pentru 3 voci egale

ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100.—

De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu

Policandre, Sfeșnice, Potire, Cădelnițe, Can-clopote, dele, Cununi pentru cununie, Disc și steluță, Copie, Linguriță, Clopoțel, Garnitură pentru miruit, Garnitură pentru cuminecat bolnavii, Chivote, Cruci, Cruciulițe, Icoane, Ornate, Căldăruși de aramă cositorite, Odăjdii, Prapuri, Steaguri, etc. se pot mai bine procura dela **Librăria Arhidiecezană Sibiu**. Informațiuni se dau cu plăcere.